aitas innukalt kaasa kliiniku korraldamisele. Töötanud 1922—24 ülikooli farmakoloogia instituudis, omandas ta dr. med. astme 1924, sai sügisel 1924 eradots-ks, 1925 eripatoloogia, diagnostika ja teraapia dots-ks ja II sisehaigustekliiniku juhatajaks. A-st 1934 teotseb V. korralise prof-na samal õppetoolil Tartu ülikoolis. Ta on viibinud korduvalt teaduslikul otstarbel välismail. V. oli 1920—24 Tartu linna kooliarstiks ja tervishoiuõpetajaks Tartu tütarlastegümnaasiumis. Ka on ta elavalt osa võtnud tegevusest Tartu Eesti Arstide Seltsis, ms. kirjatoimetajana 1922—24 ja esimehena alates 1936, ja Eesti Arstideseltside Liidus esimehena 1936—37. A-l 1926 oli V. Tartus asuva õdedekooli juhataja ja 1937 Tartu ülikooli arstiteaduskonna dekaan. A-st 1930 on ta suveti olnud Pärnu linna supelasutise arstlik juhataja. Toiminud Balti riikide arstide koostöö peamise rajajana Eesti poolel 1936, on V. s. a-st Soome arstide seltsi *Duodecim* kirjavahetajaliikmeks. V. on a-st 1924 „Eesti Arsti" toimetuse liige. Ta on avaldanud koduja välismaa ajakirjus, nagu „Eesti Arst", „Archiv für experimentelle Pathologie und Pharmakologie", „Klinische Wochenschrift", „Deutsche medizinische Wochenschrift", „*Duodecim*" jt., üle 50 teadusliku ja populaarteadusliku töö. Oma eriala kõrval on V. harrastanud ka muusikat (viiulimängu).

Isikl. saadud andmed. *K. S.*

VAGA, Alfred, kunstiloolane, järgneva vend, sünd. 29. IV 1895 vkj. Tallinnas aedniku pojana, on õppinud mitmes koolis, ms. ka linnakoolis Tallinnas, ning maalimist A. Laikmaa (vt. ka *Suppl.*) ateljees ja A. Benois' juhatusel Peterburis, kuulanud kunstiajalugu Zubov'i kunstiajaloo-instituudis seals. Ta võttis a-il 1915—17 vabatahtlikuna ning ohvitserina osa Maailmasõjast, siis E. Vabadussõjast 4. jalaväepolgus riviohvitserina, I diviisi staabis vanema operatiiv-adjutandina; ta on sõja lõppedes teeninud ka staabiülema kohustetäitjana ja siirdus 1921 reservi kapteni auastmes. A-il 1926—28 teotses V. Tallinna Eesti Muuseumi kunstiosakonna korraldajana. A-l 1926 korraldas ta J. Köler'i (vt.) mälestusnäituse ning a-il 1934—35 prof. N. Triik'i (vt. ka *Suppl.*) teoste erinäituse Tallinnas ja Tartus. A-il 1931—32 oli ta „Eesti entsüklopeedia" kunstiosakonna toimetaja (umb. I köite ulatuses) ja 1936 lühemat aega ajakirja „Nädal Pildis" toimetaja. V. on võtnud ms. osa ka Reservohvitseride Ühingu tegevusest; ta elab Tallinnas. — V. on avaldanud kunstikriitilisi ja -ajaloolisi kirjutisi mitmes ajakirjas („Nikolai Triik" — „Looming" 1924, nr. 6—7, „Varamus" jt.) ja ajalehtedes ning teosed: „Viru väerind vabadussõjas" I (Tartu, 1923), „Johann Köler" (*ibid.*, 1931), „Eesti kunsti ajalugu" I (*ibid.*, 1932), „Ferdi Sannamees" (*ibid.*, 1937), „Aleksander Uurits" (Tall., 1938), „Ants Laikmaa" (*ibid.*, 1939) ja „Nikolai Triik" (Tartu, 1939).

Isikl. kogutud andmed. *T.*

VAGA, Voldemar, kunstiloolane, eelmise vend, sünd. 17. VI 1899 vkj. Tallinnas, omandas üldhariduse kohalikus algkoolis ja 1910—17 Nikolai I gümnaasiumis, oli 1917—20 kantseleiametnikuks seals., õppis kunstiajalugu 1920—26 Tartu ülikoolis, mille lõpetas mag. phil. astmega, ning täiendavalt kahe semestri kestel 1928—29 Sorbonne'i ülikoolis Pariisis ja École du Louvre'is. Ta on teostanud õppereise välismaile mitmel korral, peamiselt kunstikogudega tutvumise otstarbel. V. on a-st 1923 abijõud Tartu ülikooli kunstiajaloo kabinetis ning a-st 1925 kõrgema kunstikooli „Pallas" kunstiajaloo lektor. Ta on aktiivselt osa võtnud muinsuskaitse organiseerimisest ja teostamisest ning olnud tegev ms. ka Eesti Kultuurkapitali Kujutava Kunsti Sihtkapitali valitsuses 1932—36 ning esinduskogus 1936—38 ja Prantsuse Teaduslikus Instituudis Tartus. — Uurijana on V. süvenenud peamiselt vanema balti kunsti probleemistikku, avaldades oma erialalt rea kirjutisi ja uurimusi; neist on tähtsamad „Tartu ülikooli arkitektid" (Tartu, 1928; magistritöö), „Denkmäler der Plastik des Klassizismus in Estland" (Õp. E. S-i Aastaraamat 1929, Tartu, 1931), „Das Schloss Põltsamaa, ein Denkmal der Kunst des 18. Jahrhunderts in Estland" (*ibid.*, Tartu, 1931) ja „Valjala kirik" (teoses „Kultuuri ja teaduse teilt", Tartu, 1932). V. ulatuslikumaks, ühtlasi sel alal esimeseks põhjapanevaks tööks eesti keeles on „Üldine kunstiajalugu" (Tartu, 1937—38). Ta oli „Eesti entsüklopee-

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 356